

der, maatte kunne se, hvem de fik til at undervise deres Børn. Det er sandt nok, men det ærede Medlem kan være overbevist om, at et frit Seminarium, som ikke tilfredsstiller de Folk, som sende deres Børn dertil, vil inden ret lang Tid tabe den Tilgang, som er nødvendig for i det hele at bestaa. Jeg skal ikke — da det forekommer mig at ligge fjernt fra det foreliggende Lovforslag — komme dybere ind paa dette, men jeg vilde dog ikke lade denne Forhandling gaa til Ende uden at gøre denne Opfattelse gældende, som i nogen Maade — som det fremgaar af mine Udtalelser — er i Modsætning til, hvad der tidligere er udtalt. Dette siger jeg af Hensyn til Forslag i denne Retning, som mulig kunne komme i Fremtiden. Jeg vil da forbeholde mig at staa mere paa Friseminariernes Standpunkt, end de Talere gjorde, som have talt her i Dag, og som, synes jeg, fik en stiltiende Tilslutning, da der ikke lød nogen som helst Røst derimod.

Zahle: Man kan ikke beskyldte det ærede Medlem for Roskilde (A. O. Rasmussen) for, at de lokale Interesser spille nogen synderlig Rolle for ham. Det er sjældent, det ærede Medlem tager Ordet her i Salen, og da han i Dag har taget Ordet for et Anliggende, som særlig vedrører den By, han repræsenterer, høre vi ikke andet fra ham, end at han afviser enhver Haandsrækning, man søger at give ham for at tilvejebringe et Grundlag, saa at denne Sag kunde føres igennem i indeværende Samling. Han siger blot, at han ønsker, at Sagen skal henvises til Udvalg. Det begyndte han med, da han tog Ordet nu for 2den Gang, det var ham det mest magtpaaliggende, at denne Sag kom i Udvalg. Der kommer den saamænd nok, men om den kommer ud fra Udvalget igen og kan gennemføres i denne Samling, turde være det tvivlsomme. Men det var det, som det ærede Medlem fra Roskilde skulde bestræbe sig for, kunde ske.

Det er klart, at naar det ærede Medlem siger, at han ønsker, at det foreliggende Forslag skal gennemføres i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, i indeværende Samling, siger han nogle Ord, som i Virkeligheden ere ganske døde. Det vide vi alle efter den Forhandling, der har fundet Sted, at dette Forslag bliver ikke gennemført i indeværende Samling i den foreliggende Skikkelse. Derom synes der at være Enighed fra alle Sider. Saa skulde det ærede Medlem meget hellere

søge at finde en Udvej til at faa Sagen gennemført paa et andet Grundlag, og der er saa meget mere Opfordring dertil, som den højtærede Kultusminister i Virkeligheden stillede sig imødekommende overfor den Plan, jeg havde skitseret.

I Modsætning til det ærede Medlem, der ganske afviste denne Plan, sagde den højtærede Kultusminister, at det kunde man jo overveje, og der var neppe Tvivl om, at Ministeriet for offentlige Arbejder gerne vilde af med eller i alt Fald gerne vilde afstaa den Bygning, som for Ministeriet for offentlige Arbejder er ganske urentabel. Den højtærede Minister var bange for, at der i de Lokaler, der nu ere i Palæet, ikke skulle være Stuer, der egnede sig til Skolebrug. Men det tror jeg, den højtærede Minister ikke behøver at være bange for. Thi, som jeg allerede før sagde: en Del af Bygningerne ere allerede nu og have længe været i Brug til Skolelokaler. Det kan godt være, at der er et eller andet at forandre, at man maatte forbedre Ventilationen eller lignende, men det er store og gode Rum, her er Tale om. Det er en Bygning, som er opført til kongeligt Brug, og den har naturligvis højloftede og store Stuer. Jeg tror altsaa, at de ville tilfredsstille Fordringen til en Børneskole nu til Dags.

Det ærede Medlem for Roskilde afviste denne Plan, men i Realiteten har han ikke noget at indvende mod den. Han sagde, at hvis man gik ind paa den Plan, jeg havde skitseret, flyttede man blot fra nogle gamle Lokaler over til andre gamle Lokaler. Forholdet maa imidlertid vel være det, at de Lokaler, man flytter fra, ere daarlige, jeg kender dem ikke personlig, jeg har aldrig set Jonstrup Seminarium, men jeg maa dog gaa ud fra, at de ere daarlige, ellers vilde den højtærede Kultusminister naturligvis ikke have foreslaaet, at man skulde flytte. Den Tillid har jeg til Ministeren, og da det ærede Medlem for Roskilde ellers hører til de blindt tillidsfulde, maa han sikkert ogsaa i dette Tilfælde nære den Tillid til Ministeren, at denne ikke vilde have foreslaaet Flytningen fra Jonstrup Seminarium, hvis ikke Lokalerne der vare ikke alene gamle, men tillige daarlige. De Lokaler, der nu er Tale om at flytte hen til, ere derimod Lokaler, som vel ere gamle, men meget gode, og det gør en væsentlig Forskel.

Saa sagde det ærede Medlem for Roskilde, at ude omkring Roskilde ligger der mange høje Grunde, som ere gode og